

Det var vid den tiden som skulle se efter. Både praktiken i
Sibyllan kunde man utmärkt ögas utgå af det pi-
telserna ö dess sina utsatser dräpna även om man
P.T. var trielaktig i detta som i andra dylika jak
Skillingtyck såväl nya visor ö timade nyfärdiga bän-
delser med o. d. som gamla sidana, samt religiösa
tryck; pre dikningar, likepredikningar ö Tal. prakti-
ske råd, historier s. s. "Piddas Finke" m. fl. Järms det
i regel i massor ö samledes under för under där man
var intresserad av läsning. De köptes i marknaden
i ibland häftades de samman till hocka bänder med blan-
dat innehåll ö lästes om ö om igen i visma yngas
lekas. Li kunde det komma ut ö annan bok som sam-
mansteg hos många man ö det var mig ej funnits stor
skilnad på biblioteket hos den rike bruden i den fattig-
gare hos mamman som i så mycket annat, de lästuckan
varit något individuellt.

De dagligen använde andaktsscheman lägo jämme på sin

bestående blott i det som med en viss vädmod man be-
 traktade som i handspäden ^{med dem} i jag ten inte man förstå-
 de eller brände upp en utsliten bibel eller psalmbok,
 det var förefallet som något av ett bulgeri. Det var
 gammeldags barnslig ten i förhållanden ~~större~~ av
 nyare tidens skandinaviska eller pietistiska insuler.
 Liden var den miljö där Per Tuols fram rälte upp i
 den skulle varit lugn i trygg trots de omständig-
 heterna om i processandet hängt som en morsa som
 harnmet under hela den uppväxttid. När de blivit
 konfirmerade kommo de på allra ut i livet i friga
 städiga plötsen först som "gubba" i "sysse-pög" sedan
 stegande i graderna från mellom-ten i städt-ten i
 kat-kerre (yngre diäng) i städt-diäng. Utmärkt skatte Per
 Tuols folk gätra som ställe som de genom bör som först
 nämndt kommit att omfatta först $4\frac{1}{2}$ men efter processen 5 till
 PT förhållande något på städiga bröster för en lanthand-
 lare då varerna skulle hämtas i Ustav inmar järn-

Järms. Mr P.T.'s kom att mer i mer plågas av värk som kom
från sig ha fått genom hemsörens stränga arbete i trä-
nig i Tronmuseet.

En kändelse från Per Truls första tid i "Kisthög" faller i minnet.
I huset intill bodde en gammal skräddarmänska
Hon var ensam ö sågde över sin ensamhet i kända
Tid hos Mr P.T.'s i hennes barn. En dag när P.T.'s var
Tade sig för ett Jordberga - besök var hon där inne i hjälpte
dem ästad; hon beklagade sig då över hur hon skulle få
ut medan de var borta men Mr P.T.'s förtade henne med
att de ju snart skulle komma tillbaka Sedan de begivit
sig ut hade grannarna sett att hon hela dagen gått där
oroligt ut i an som hon reknet ut när de var borta
i morgonen därpå när P.T.'s åter var tillbaka men hon
ej kom som vantigt för att ja det är dess upplevelser skulle
man se efter hon det stid till. På badet i hennes stuga låg
psalmboken uppslagen men "Boll Skräddars" vittade
man. P.T.'s frögnen var som ökat tiden. Allt mer föddes

ju att en själsjälling gick igen i man tyckte sig se
känna både på den stug som ledde förbi TT-ns Tru Tru-
graven i framför allt vid hennes hem där man sig känna
gå i tråka fönsterutrymna, men det som förminnet mig att
skönna nu denna kändelse är att man undockigt sig aldrig
närmet om att man kunde eller såg något mycket vid
Tru gravens som var platsen för kändelsen. Denne Trudes i
rensades di inlett bättre där någon lätit till lös användes
för något ändamål förän watten samligen censats i ögarna
ändi man undocke helst en sådan plats medan minnet
er kändelsen värförst minne i det om den länge. Ej om
en Trude där något mindre djur drökt sig i givit upp andan
användes för en den Truds i censats i där en människa drökt
sig i en Trude kunde man lika si gärna fylle Trudes ig
där den var använd för värlig = oer = oervändbar, men
ar tydligt den i detta sammanhang för kanske om någon
att man för att hålla Truden borta från de försätliga öppen
Trudes som eventuellt man för brukade spränna dem

med främ- kessan (i mossorna Föna mosse- kjuvningjen)
som mig aldrig ur de äldre betrakta förs som något mystiskt
baser, då man högt & tydligt i helt öppet nämnde dem:
"Åh ja ja främ kessan, gå inte när främman ja då för
hon di." "Var man ändå för dusslig kunde det kända att man
"joh re kessan". Men kunde lyfta upp ett för dussligt barn i
läte det se ner, det något upprörda vaktmet när man
nyligen haft spammor mer, & mig hade det så mycket
fantasi att det såg herme bland stannarna, det mig aldrig
fel. På andra förtydliga omsäta samma buse- mannen
i man kunde göra buse- man, men jag tror att dessa
skrämsel spöken inte hade det minsta med övertin att
göra, det man trodde på i jaktade för nämndes ej så
öppet & med finsdighet. Berämnagen spöke- spöke" har
haft en dubbel betydelse en äldre allvarlig, då man verk-
ligen trodde på spöken & spöken & respektera de dem, i
en nyare då spöken & spökevärdslä förkärast & högt
dets med de ofta nämnda skrämsel spöken & de olika be-

geopren kunde komma ganska skrytet på kont med varandra
var gammal o nyare isikter kom ut stå emot varandra
bland olika inställda individer - Enligt vad jag tycker med
en maskt måste man alltså draga en skarp gräns mellan
verkliga trodde o sunstulige visen o ^o ~~spöken~~ ^o ~~skrämm-~~
religjoken som man g. respekterade utan nämnde
fritt o g. förs allt in under mystiken o tron på det o-
naturliga. Endast rättet att nämna det visade västan
vart det isyftade kunde hän.

För denna utveckelse av ämnet för man återgå till P.T.
folk o jag vill nämna något om P.T.'s stadsresor. Det
var ju så att vad man skulle köpa huvudsakligen måste
hämtas från staden i det spuler man med vad man hade
att sälja. När var Uptad den närmaste staden o den som g.
själs o gde skjuts gick någon eller gjorde sällskap med den
som egde kist o vagn. man ville gärna ha sällskap då
det var dristigare för fattarnas skull. Det var junnits per-
soner T.e. ex. som endast hade en hand i sig kunde deltaga.

i korpsskicket, som gick till Hstad med ärendet för dem som
 ej vågade vara i korpsskicket eller hade till, för en liten
 utställning i en mältad mat, kan äkte till det så passade
 sig med Per Trulsson. På så sätt gick man också med
 "skicksbud" till Åsums prästgård = den klockan i Åsum, i skick
 hade sig för tjänst, ofta lått utgå, då bediagen kan komma kom
 ma i pågå där man ej framföra ärendet utan själva betörde
 kunnat jämla in egen utställning i lottorna man utträtt
 ärendet. Apotek, post & tinghus ligger i Årdus lott som
 genom dilligensor stid, förbindelse med Malmo & Hstad
 & postmännen som gick quende ut länomarna i Skenny.
 Till Årdus lott tre dagar i veckan hade även post & apo-
 teks ärenden för folket när kan gick ena timmen ut
 ställning. Men som nämnt Per Trulsson hade varit i
 lottorna för en handlande Lasset kunde ej bli stift
 med de vapen, i regel prästkapellet med "beckjasalt"
 som förband avlärda utanfri variet med prästskolan för
 att ge ut en stor stycke i Årdus lott, ut en

valt-Tunna blev det loss I närheten av Svante Källes
Fattus Tju i det vände att de plundrade öyfarande
se man på g gäma där jätti när det var mycket.
I regel gas man sig nog tidigt på morgonen vid 3. tid
i en tillbaka utåt kvällen. Vid litet man själs hade
att aryttra hade man med det i ibland akte även
mustum med. Glömska gick de barnen i spänd vänta
på deras hem komst, de de väntade sig något gott
Ibland när pengarna räckt till i man gjort en någorlunda
god affär, kunde det verka någon "stads kaka" men
ofta när det räckt nått i jämnt till det vidrändigaste
hette det att: "kagebringjorna stod så där så unga ke-
gor i ja" i de jök man nöja sig med en liten bit av
det skälpmund "kage - roker" man köpt socker pressat.
Kaker som lades fram önder kackat eller s. o. till rupper
helt, de var i en bit eller bet att värn av fiter i lode
det tillbaka till det var ganska svårt i smit i omöjligt
att på något av. Stine många der en hel i bästa skälpmund

as socker o.d. kom aldrig i påga bland dessa små folk, man
värderade sockret mycket högre än tee vilket som man
själv hade, i sparade i hus hållet på sockret. I en
varnad grad, något som gjorde matberedningarna helt un-
nyttbara mot våra dagar, de jödränner som körsde
socker voro högtidsätter för påminnande i förekommit
sällan. At kaffe köptes redan det kommit allmänt.
bruk icke store parti än en fjärdedel = 1/4 skopd. skönt
Råg o. ärtor användes i vardagslag o. kaffe van ködes
på 1860-70 talet endast söndagsmorgnar om av frim
eller surrogat beredd på olika orsaker, cibria användes
allmänt o. var bland de sist o. en gånge tillseterna as ärt-
re slag o. på sin tid minst lika viktig som bärarna vid
tillagning av kaffe det var "kopp" = kaffe allt om det så var
"eigen" - ärt - eller en kaffe. Stads fisk - Inskad fisk
köptes även o. var högtids o. gillas mat s. o. vid arbetsgil-
len - fisk o. god. Även usgryp köptes men i små partier
as små folkhet. Utvänd partier as all den mycket a gret man

Ät, på många ställen var det gröt varje söndag, utgjordes
av korngrönsgröt bestående på mjölk som söndagsmat men
man hade mjölk & gröt i vatten ibland i vardagslag.

Risgrönsgröt = "mjölkgröd" användes vid tiden i fridagarna
som nämnt gyllen, till, men Fredagsafton då, som man
sade; "alla borde skulla fyllas med gröd" dvs man
skulle puppa i sig så mycket man orkade, var det van-
ligen korngrönsgröt eller som man sade: korngrönsgröt.
Även något kornete odlades i fäde kornete i kornmarken
till grön av haklas mjölkare där vid de stora prä-
marne grönbevarn & riket famas, så i Länsmulle till
inlilla små, dlingar av lin, kampa, kornete vore samt
kornete för fiskod förkom även kornete så liten jordbrukare
som Per Tucksson.

För P.T.'s del blev således inbörger i staden i västaste
lagit i det man hade att arbeta och några tunna såd
samt något som kanske var speciellt för kornen, kanske
vanligt, något kornete. Det berättas att kornen och grön

brutit sig in i bundit dörrar i husen som de intresserade inte
kunde komma ut medan de i värden stolta det klöver på
han skulle sälja för att få lite pengar samt att hans eg
i vid i flåsket som kängade för i skostenen i
fästagen i man måste låna om det fars om mer torde
alla kunde inte göra, de bleo utom allt. Men fick man
när tjurarna avyttrade klöverfiset kammaren om vilka
de var, de inte så många hade så dant i minst de som
kände ut det, men en trist på beris såg de man inte
göra någon vittorak er det. Något skalynd min
samt något tjog ägg av de 4-5 hönorna kunde få tjoga
med till staden att utgåra talata för huskalls sakerna
Den allra största delen av vad man använde i huskalls
producerades i huset i redbranden kända den i Tro-
morsarna i jelskansen, så ingen redbrand av något
slag kända den från staden
Det berättas att Per Truborn en gång under en sådan stads-
resa ömskpedes av snö i oväder i att grosshand
laren

som väl kände våra "mamma" & hade personlig utmärke
om den, förbjöd P.T. att ge sig i väg mot hemmet &
tillsade sina underordnade att väster skulle sättas in
i stället för natten & mamma skulle vaktas så att hon ej ges
sig ut. Han traktades med mat & dryck & hade inte annat
än att fråga sig & söka uti sig i ~~en~~ för natten först det inte blev
mycket ut för honom då han tänkte på den där kamma
som var oroliga för honom, dels för rådets ställe dels
för de fann som komde dels på vägen dels inne i staden
& mycket riktigt hemma gick man P.T. & hela natten i or,
& glädjen över att på månen välbehålla honom uppåt
dagen dagen därpå glömde han aldrig i hela sitt liv.

En annan händelse som aldrig berättades av den själva
men väl berättades av andra är ganska löjlig men
också betecknande för den tiden kunde gå till när "ofat-
liga bonden" kom till staden & rådde i stället.
- Per Tumbsson hade som vanligt kommit till staden
med sin lilla röda arganta häst, men denna gång

affären kom aldrig ut, nämligen en del del skettades det ut
"Per Tröls öje-handel" Låt oss beteckna de inte om den
Det var med sin lättnad man väljade de komvårdarna
som varit kända på långfärd, de tåstarna ofta var
svaga, ikedomen likaså, vägarne backige i branta i steningar
med sina jordfasta stumar i skarpa kurvor i branten ofta
mitt i en brant backe (I minn Skumpen socken söder värd
P. Mackleas ut de allmänna vägarne de är de inte slingrade
utan gick rakt fram med bestämde branten där så be-
trädades). Minnen om olyckor som en denna anted mig infäppt
sakras inte. Så har det vid gränsen mellan Skump i
Lecastrop, intill bron över den s.k. Stensbulla gropen, en grop
med flera meter höga branten vid sidorna, i stället står
ett järn kors, som minner sedan det fallit ner i gropen
flyttat på sin plats. Det står som minne över en olycka
där en man med ett järn lass i märket kört vid sidan en
vägen i bron där den vägen går en brant i stället med lass
över sig ut för branten där har gjöt diden. Tiden för olycka

Känner jag ej, men kanske var lika dem i kyrkas gårdar
på slutet av 18-i början av 1800-talet. Ännu i tid som jag
minns kan gamla personer när de natttid sett något ljus
i vägen åt detta hål föreställt sig att ljuset välsödde
sig på olycksplatser, men såg skimed på plassen "som
en varning, de "viste vi".

En annan olycka förmade nedan för den sk "Kornetäckens"
då vägen för gick å tackens brän i gränsen mellan
Kärsby länns & pivvata ågor, och om kan härvidt följande
författas inskriften å den sten i gammal lätthetsstil
som är rest å platser å där inskriften påminner om de
gamla geckernas inskriften å början så betydligt rök-
jande till de pågående: "Du vandringsman, stanna
här och betrakta ditt öde. Rusthållaren och prästväg-
na Jeppe Larsson på n:3 Hemmes dyngge genom vädlig
händelse slutade sina dagar här under kornen på-
väktrat vedlöss d. 21 okt. 1824. J. Salen 26. 27. Upprust
af Jons Jönsson på n:4 H. Beddunge kalsbroder, och Hans
Taulsson n:16 Tullstorp kalsvägce."

Åt sidans vittnesbörd kan man gott fatta att de hemmabru-
rande voro goda när de åter kunde resenärerna välkomna
Tillbaka och en där kunde vara något att förstå dem
för beträffande deras handlande, om man gick i ständigt
angslan då de dröjde öfver tiden. För att återgå till Per Touss
så betörde de den lille fältjänsen de ofta påkorsmarde stads
resorna ges. Men P.T. o skaffade sig ännu lite internt
genom att hålla liv gäss o ankor, som sådes ha god gäsa-
lyckja: Gäsungarna såldes en del, andra föddes på
platsen. Till en viss ålder di de lemnades ut i någon
gård till hälften under botestiden, på hsten stöj de
norr = blockade spillas i åkrarna o göddes slaktade
o såldes, något såltes ner i hsten söktes. Åt ankor
till mer P.T. o en särskild ras av vackra rent vita djur
med vida nätt o ben, de ungarna såldes som prydnads-
djur. Så berättas att blockaren (måck blockarjer som skal
allting bestyr) förmiddade en sådan affär där andra skulle
ersätta spannor i en slotts damm vid ett av stoffen i riken,

dett berättades med en viss stilt vet.

Beträffande kälften bruk så lärade sådant småfolk
även ut rima för på bete då kälften av kistens ut tilljök
julevården i ärom det i kammen i dessa g varit så tidigt
födda ut de sitta som jäske lamm. I jensen skildes i upp-
gnelse skedde i samband med blippning i jäs lakt på kon-
kisten. Födarend kunde också vara någon kammare som ägde
mågon dålig mark men g så mycket att kan kunde kalla
egne djur för vintern. På kisten vid den ärligen återkom-
mande jäs lakt skildes så att man framför allt fick
så mycket fulg som man behövde för stopning av djur
i de obligatoriska påsarna som man var med sig o lyfte
ing med i med jingret smet fast tillfälligtvis var som kisten
fulg var g det i man visste vad man behövde för vinterns
vanliga många gånger droppade vande goljiv i julen form-
gren ljus, o man lagade alltid så att man hade fulg av
fulg för en tre år, kisten som hade fram efter det jäs
de fått steta i.

Som Per Trubsson endast hade en väst gjorde han arbetsbyte
med en annan lika löst, man "la lös me öjen i lönde
i par på jorden i båda ställen. För annan "öja hjälps" åt de
manga granarna som saknade väst fick man genhjälp
I de arbeten där flera arbetare förhödes s.s. vid Frosupp-
tagningen. Torso fanns på den tiden i hälen i den egna
marken, intill 1870-80 talen, sedan fick man antita längre
till feliga mossar där man fick börja frova jerna vis
i sjöns taga upp den Trova var ju det egentliga västet
för sättagarna i den öppna il-stan i för den hade man vid
vare var ganska rikligt tilltagna utrymmen de äro här
I Trova var byggarna extra tjocka utmärkt med till
i två halv köjden, ibland med arsets ibland långsamt abfura
nande uppåt för att kunna mörkta det starka trycket av den
intagda Trova Under arbetet i Trova mossarna måste varlans
veckorvis dag ut i dag stå på bara benen i Trova grassand
kalla vatten i här äro der man sig den sjukdom som gick
under benämningen "hälan" i som utgjorde den tidens gissel

då den dratta de den starkaste så väl som den svagaste
i gjorde den tidtals illdeles för många till allt arbete i
som följde dem bort ut. Korrurerna måste under veckorna
bruka ryggen under rullandet av den vita Tunnga Tommassen
och när gyllet instådde sig eller ryggen blev fört och just detta
vårda arbete skedde. För ved som erfordrades fick man
till större delen genom "strolande" - skottande, av pilarna
med den utan stam, låga eller låga i tallen där de stå-
de till eller vid vägkanterna i bergens baser där de planter-
ades efter allt där plats fanns. Minst varit fjärde år
strola P.T. sina pilen i detta arbete måste ske i ryg-
arnas form de unga skotten ut riktas nedåt mot jorden
i blås. Ibland / även skott skulle förtages i ryg arnars
blås vilken fjolke i skottet krympte vid korrurerna)
Att pilen fick man nära nog allt det rike man använde
av stammen skottre i.d. av bestjocka stammen de alla
värt. lätt. hos träskarna, av bestjocke grenar allt
med långa stämman man betörde, skacklar, gälla stämman

som allmänt användes i stället för inmurade i uthusen, stakar
 för stäckarna m.m. Något smaltare päppan av lämplig
 form blev verktygs-skraft, råvaror (lätta ötra). Små
 smaltare ofta av särskild slag på, långa i jämnt tjocka
 blev fäcke-päppan att fända kalmar i kalmtaken öra
 som blussne blev de byggämne för såväl grövre julekon-
 gar i ytterligare bearbetade i skatade med britskusen
 mång finare kongar, samt att sammansända kalmar med
 i de kalmar konpr = bitkonpr i grynkonpr, samt skäppa
 i si kongar samt andra anlägg i runda kongar som här
 varit så brukliga i den den särskild utredda längkalmar
 massades genom ett konpr kon för att bli absolut jämn
 Tills skraft i råsebyggare i byggare byggare m.m. vänn-
 des det första råe ämnet vid bakningen när man dände
 för brudbak i råtdes eller bristta konerde på vad som det
 skulle ha medan det var uppriktat av värmor frango.
 den stakning man ville ha det i fästet iberg i därefter
 fick det röttna i denna ställning

kon i högen

Alla vanliga verktyg o redskap tillverkade dessa småbruk
som gjordes av sådant eget material o i stället för vissa
dagars jämsproben o äss tog man då vara på att motverka
formade rätter o grenar av stället för för delfte enda mät.
Ticke kapparna d. v. s. de grivne kappan som man kunde göra
o som lades över halsen längs åt faksidan fruktades
med viss antal i varje brunt o för överkastet som man
ej självt behövde kunde man få en liten inkomst o så kunde
fast dessa kappan i lästet användes de bästa ärgam
la skotten av pilen - "vissarna" - vidjorna. En busman som
P.T. kunde för någon extra gottgörelse mist en någon
kunde få skära vidjor i hans pilen när dessa var la-
gon utfunna man loge de alltid på att man skottade
något varje år så man hade pilarnas kronor i alla
stadier is givleke. De alla finaste o bästa vidjorna
na fick man av den vidjel - "borrapil" som här såväl
om överallt annars växte i o vid stensets rännstens
väg o trivdes i fruktades endast där i den stundiga jaktan

Det är nu alldeles utrotta, men fanns på 1890. Tallet ännu
levde man endast på denna plats, och var mycket nära
om denna väkt. De pilriset kunde beresta.

Pilriset i de "pile-komrarna" där blev när någon gammal
ihålig pil ligger nu, utgjorde bränslet för bakugnen
när man ej reste en två vägla inuti försedd med nå-
got mera "lättfångt" brännämne halva i is. För att kunna
eldas med två byggdes ugnarna särskilt låga, så låga
att de fastän de var mycket låga i åren drottning
sig över luftens nivå. I bakugnen bakade man P.T. och
det vid man förtäde & brödet var den brödsaktiga föden
man åt bröd till all annan mat somliga äro till gäst

De stora råg bröden kunde vara på intet sätt jords vikt
och bakade äro brödingar två timmar stora ompr
som lades oan på en anstalt i fings st. i ugnen flera
timmar upp till ett dygn för att bli bröda. Ugnen eldades
tills rusbrödingen var utgjord (= utrotad) i stenarna
i ugnens hållet vika en kullen brödingen = allt vika i ugnen brödet.

Under tiden P. T. eldade uggnar i nyssade med sitt gagnar-
virke vid vännen bakade han sin skålekega d. v. s.
en bit vanlig grovbrödsdeg formades till en rund kake
som plattades till i delades i tre kantiga bitar som
gräddades i örnen fram för elden. De ätos upp på
stånade för omedelbart med eller utan smör eller Fylling
i de lunda till det vanliga övrallet i de former som
kallades just vid sin skålekega sekler ut.
Men P. T. hade ord om sig för sitt goda bid därpå att
Man ej som brukligt var satte till sin deg ena de-
garna mörgen i tät den jära ett helt dygn i en kallen
med bröda - mjölsprängda sitt bid så det blev tungt
i vänt. Man höll på att det skulle vara så att man kom
de baka ihop båda ändarna av en skiva utan att det bröts
di om degen var arbetad konsistensen var degen lagom
i brödet "odelet" i god. Det var arbetsamt att baka sådant
bid men det fanns ett rådspår som sade "De gessa bröd
i kvestulen" i man sade också att man fick ha en deg att baka

man hade så många dagar att äta. Oftast var av den arten
att bakningen gick inte försumma annat arbete utan utföras
innan arbetet började i de gjordas dagar. Till före o efter dagens
arbete o köket skulle vara i ugnen innan dagen egentliga
arbete började, men blev ibland senare.

Under denna tid betraktade man köket näst nog med
vördnad o räskade man Tappa en bit bröd sig man upp
det o kyssade det innan man stöpte i munnar eller lade
det ifrån sig, man gick ej kasta något bröd ifrån sig utan
lägga det, av möjligt bröd ansåg man bli stark. Brödet var
den viktigaste födan i hushåll man sig o köket
någon vid köket vid slutet av 1860-talet gjorde att
man ännu mer lärde att sätta värd på köket, det fanns
många då som saknade brödet för dagen. Vi berättas att
en liten gosse från grannfamiljen var en jattig med
många barn brukade komma in o sätta sig innan för drö-
ren till Per Truls o säga: "Vi ha ont för i dag, o då var det
en säll rätt att han gick en bit av min PT. o samtidigt som

att de själva ägde det i
en då ut i en annan frid
barn skickas det ut av
heller saknade mat. O
i tröstade hjälpte fo-
arna i rögen att det i
det lilla där blev var
han hade viss skäpp-
riktad sig, priset på
var var husmannens
gor o bredningen av l.
o måste man ganska
senast lagda halmtäcke
man sode sedan: Ja
tagen o mörte ha hjä-
o di inte hade måst.
o råja på hela sommar
tiden för så var som i s

helt bevägenhet ett jöda best i som om frammanför just
med en sådana föres spelat en särskild stor roll. Så kunde
då de så om som sig ihjäl sin juda i veder med i med
rusets inflytande efter ett markens de besikt; Uptad Wändel
ser kunde i Vallisa i en visa diktes och handelsen.

I Lindby i Lövestams socken blev en man ihjälslagen inne
i sin bostad i hans kontort, som kan sedes ha varit
elaktänksam mig ett visa vid ett besikt mördaren gjort
jämt, blott Tulna. Pigan, en stekt ting till den bevidna
föreliggen, samt tjänsteflickan blev o skydd vittnen till o-
gärningen. Det är det enda somare best till i orten inom
den man minns, i detaljerna kan inte gånks bort förrän den
den levande generationer gick bort. Jöds straff gånks de
för sådana best, fast jag vet inte riktigt om det blev tillän-
nat i detta fall de offret i det straff, med de offentliga es-
vättningarna i Galge baden var det då slut, den sista
skudde i 1848 de Ole Ljung i "Kallingen" avskattes som
jämt nämndt, sådana som de till skildrade handelserna

gjorde att man var rädd o. ej vågade sig ut när som till P.T.
tyngas krusade, utan måste låta plundra sig. Man var
nästan säker på att någon stax på luv o. slog till om man
gav sig ut, man var desperat, o. dom det var här var det vid
denma tid varit om i bygdena då berättelsen följde i nordens
spår ärova om ej den berättige var direkt useltidande,
men tog från den som hade o lyckades det ej brukade man veta
men den fattige o. ärlige led ofta nöd eller var nöjd o.
Tide som för bura brödet dock blandades ej till bröd
i brödet, men man var vad vad o. betyg som kunde bli
till bröd.

Som ett exempel på hur man kunde ha det i fattiga hem
med flera barn vilde jag anföra något som en gammal man
berättat, det är inte från de egentliga värda eller utan från
Svejan av 1850-talet. Han berättade att han som liten pojke
kom att se hem en av fattig lussens invånare som var gammal
han kände hem, "Jattisen - Lotta" i Hassle Borsary, var hon
kom hem till fattig luset från en handring i gårdarna, hade

"så många granna meda" (= smågästar m.m.) att det rättades i rummen på den lilla som inte fick något sidant & han fick lust att också skapa sig lilla dans. Jagor dånar mig kan sig med detta & fick med sig det goda även han, men, han fick också något annat, pist, först i en så gäddarna en en äldre bröda som var förseddaregest & vid tillfället var i en gård "med flera stiligaste dottrar" & sydde, & kunde sig syn-
nerligen generad över att hans bror kom där med en fattig-
vas koring i tiggars mat, sedan var kades styck komma för att
kan skämt ut familjen genom att tigger. Han fick ingen glädje
av sina "granna meda" & glömde aldrig detta till första, rista
tiggeri, den lille 5-åringen första inte så vad orätt han gjort.
Såta sin ja inte till, men är betydande för tiden, felkän in-
ställning när det gällde stället & förskelle crusta tiggeriet.
Medan jag är inne på ämnet tiggeri måste jag även nämna
några ord om ett tiggeri som inte var någon skam utan fullt
korrekt. Det var när fjärdingsmannens korima, när man blivit
färdig vid gäddarna hus / för tillfälle överallt i själva konstalleringens tid)

gide omkring i som man sade: "Frijde To" - Figgde ull. Men
skulle tas emot i undfjig man i den ene ville inte vara samma
än den andre i samma ställning när det gällde festering o
ullens mängd i kräfte. Därför händer det att just fjärdings-
mannens kvinna kunde ståta med blöder, vadmalsräcker,
roor dyren, sängkläder m. m. och en mycket som endast de
alla bergnaste bondgårdarna kunde visa upp en vistsväng
med till flera bästa fall. Där hade även man minsta fjärding-
en lämnat sin tröskel och sin bästa ull, så även man P 1-2
och vissa ut: "en Torviska" utgjorde även bytesmedel eller
erkänsla för något annat eller några tjänst och den som
inlet för hade själs, men väl behövde "korse - To".

Vid kändskjälte var så F-er ulla i mjölk vanlig ersättning
liksom de jagor i kvinnor som deltaga iå lintrytning och
jings iin "bydel - lock".

Vid julsakten, där gisen värdesattes ofta det antet kunden
eller stöp gjort den blev ut den i regel som föddes d. 6. 2 års
gamle kraftigt gjödde gisen, var man omkring om ägarejitsa.

= Brakens.

i när hem kallas, kalle-dans, Tju gramman i 1720 de många
i "jölse" balladansa-lårad" blev det inte mycket över
för husets folk, mest "krocker" i jolla-jölse no blodmaten i
"Skåningar" = det samma as "krocker-balladansen".

Boplatser i heminredningen.

På några ord om huset och utv. i omkring Per Tuulo.
Om det "12 fönningar" eller "11 väggarmens" hus som utspån-
ligen nämnes haft endast en långa eller en liten stämp i vägg
med låga rit jag ej men den egentliga brotadsavdelningen
med tröskens utgjorde de 4 spännerna = väggarmen.
Fria östra räknet: 1 spänne tre bästa, stugar 2 spänne
fönstuga med skorsten i bakuga 1 dyggt spänne (detta
spänne var i regel dyggtare än de andra c: 3 1/2 ala mot de
andra 3) Utanför detta c: 2 spänner till tröskens där även
de på kornerna hade rit till trösk. Utanför detta var fönstret
med låga. Genomgången genom dörren långa hela huset.
Den smala bästäm hade endast ett litet fönster med järngaller
på bryggan kanske under någon liten öppen glugg i alla om